

Nr 15.

Av herr **Lövgren**, om pension åt anläggningsarbetaren **E. Larsson** i Boden.

Anläggningsarbetaren Emil Larsson i Boden har under tiden från år 1900 arbetat vid olika statliga anläggningsarbeten i Norrland och är nu på grund av sviterna av ett olycksfall i ungdomen att betrakta som invalid, då hans arbetsförmåga är så starkt nedsatt, att han icke kan räkna med att erhålla någon anställning.

Larsson är född den 9 maj 1884 i Råneå församling, Norrbottens län, och han anställdes redan vid 15 års ålder som telefonvakt vid S. J.:s byggnader i Niemisel. År 1900 deltog han i lossning av en timmervagn för statens räkning i Niemisel och råkade därvid skada sig så att han alltsedan dess varit halt. Detta har tvingat honom att söka sådant arbete som icke i högre grad kostade på benen, och i huvudsak har han arbetat som kranförare vid olika anläggningsarbeten. Tyvärr ha hans arbetsbetyg för tiden 1900 till 1918 förkommit, men en hans arbetskamrat, maskinisten K. G. Johansson i Niemisel, intygar, att Larsson blev anställd vid S.J.B. Morjärv—Lappträsk våren 1910 som putsare och vagnssmörjare under sommarmånaderna. Våren 1911—1913 som eldare på grävmaskin vid S.J.B. Lappträsk—Veittijärvi—Karungi. Sommarmånaderna 1914—1916 som skopförare och hösten 1916—1917 vid Karungi—Haparanda—Finska gränsen som kranförare. Dessa sommararbeten pågingo i allmänhet c:a sex månader årligen. För tiden 1918—1942 har Larsson arbetsbetyg som styrka hans anställningstid, och då dessa nå upp till en sammanlagd effektiv arbetstid av c:a 15 år, synas förutsättningar föreligga för att tilldela honom pension efter de grunder som tillämpats för arbetare i statens tjänst. Åldersbetyg, avskrifter av de betyg och intyg rörande arbetsanställningen, som han kunnat anskaffa, läkarbetyg och medellöshetsintyg tillställas vederbörande utskott.

Med stöd av det ovan anförda hemställes vördsammast,

att riksdagen måtte tillerkänna anläggningsarbetaren Emil Larsson i Boden en pension till så högt belopp som brukar tilldelas f. d. arbetare i statens tjänst.

Stockholm den 15 januari 1943.

O. W. Lövgren.